

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברשות דיקן הפקולטה -פרופסור קרל סקורצקי,
משנה לדיקן לחינוך רפואי - פרופסור אריק שינוול ,
סגן הדיקן ללימודים קליניים - פרופסור ג'וני יונס ,
סגן הדיקן ללימודים קדם קליניים - פרופסור דני גליקמן,

סגל הפקולטה,

רכז קורס הילה דר יונתן אוראל,
מדריכי קורס הילה ,

משפחות יקרות,
חברים למחזור,
מכובדיי כלום,

היום, הוא יום חג
הוא מצטרך לאוסף החגים שאספנו במסע שעשינו עד כה,
היום בו קבלנו את הודעת הקבלה ללימודי הרפואה,
היום הראשון ללימודים,
היום בו קבלנו מייל משרון על מעבר מנוכחות חובה ללימודים מקוונים,
וכמובן היום.

בחרנו במסע ארוך, ואני מאחל לכולנו, שנדע לאסוף לחיקינו את אותם ימים מיוחדים שמהווים נקודות
ציון במהלך המסע ,
ימים שבהם נביט בסיפוק גדול לאחור,
נעצור לרגע נחוה ונתרגש מההווה, ונצפה בהתרגשות לעתיד.

חשוב לי להתחיל בהכרת הטוב,
הכרת הטוב בראש ובראשונה לכם ההורים, בני ובנות הזוג, הילדים, האחים והאחיות, הסבים והסבתות,
שאתם כולכם הכוח המניע מאחורי כל אחד ואחת מאתנו פה.
כל חלוק לבן מייצג אדם שהעז לחלום, זאת הפריבילגיה שלנו- לחלום
אבל היכולת להוציא את החלום לפועל היא המוון בזכותכם.
מעומק הלב, תודה..

תודה לפקולטה מיוחדת, שבמלאכת אומן טווחה מערכת יחסים מיוחדת במינה עם המחזור,
מערכת יחסים שמשלבת שאיפה למקצועיות ומצוינות אקדמית , תוך שמירה על קשר אישי ומשפחתי
מול כל אחד מאתנו וכמחזור בכלל.
העובדה כי נמנענו מהגרלות לסבבים הקליניים בשיתוף פעולה מלא עם הפקולטה, הינה עדות למרקם
האנושי שישנו בינינו כמחזור ולחלקה של הפקולטה בכך.

תודה רבה להנהלה החינוכית שמול עיניה עומדת השאיפה לחנך ולא רק ללמד,
שמבקשת לשמוע את מה שיש לנו לומר כסטודנטים , תוך שאיפה מתמדת לדיוק ושיפור תכנית
הלימודים

תודה לצוות המופלא של מזכירות הסטודנטים, שדלתה תמיד פתוחה בפנינו, להקשיב, לייעץ ולסייע.

תודה לכל המסכמים ושולחי הקבצים- ננסי, אלחנן, עודד ועוד הרבה אחרים.
השנתיים האחרונות היו משמעותית פחות מורכבות בזכותכם.

מעל כולם,
מנצחות על התזמורת הנציגות היקרות,
לירי, אנה וליהי,
שבעמל רב ובמלאכת מחשבת היטו אוזן לשני הצדדים- הפקולטה והסטודנטים, וייסדו את הגשר המיוחד
שעל בסיסו נבנתה מערכת היחסים בינינו לסגל הפקולטה.
תודה רבה!

בשבועות האחרונים, הרהרתי רבות בדבר מהות הטקס באופן כללי, ומהות החלוק בפרט.

נראה לי, כי מאחורי הלבן של החלוק, ישנה אמירה של ניקיון פיזי וסטריליות.

אולם במישור העמוק יותר נדמה לי שהחלוק בא ללמד אותנו דבר נוסף.

על פי המסורת, הכהן הגדול ביום הכיפורים בעבודה הנעלה ביותר במקום הקדוש ביותר, נדרש לפשוט
את כל בגדיו המפוארים ותכשיטיו, ולהיות נוכח במפגש הזה עם בגדים לבנים חלקים ופשוטים.

וכך נהוג גם היום, שכלה ביום חופתה לובשת בגד לבן וזך.

נדמה לי, כי הסימבוליקה כאן הינה, שמפגשים מקודשים, בין אדם לאלוקיו, בין כלה לחתן ובין מטפל
ומטופל,

יכולים להתקיים רק כאשר המפגש כנה, נקי וטהור
נטול כל גנדור וקישוט.

מפגש בין מטפל למטופל הוא קודש הקודשים של מפגש אנושי,
מקום בו מטופל נותן אמון מוחלט באנושיות והמקצועיות של המטפל.
אני תפילה, שהחלוק הלבן שקבלנו היום, יהווה עבורנו עדות ותזכורת למחויבות האנושית העצומה שיש
במפגש זה.

הכהן הגדול בתום העבודה שלו מצווה לפשוט את בגדי הלבן שלו, ואני מצטט " וללבוש בגדי עצמו",
עם כל גודל התפקיד והמחויבות שלו, הוא מצווה לזכור ולתת מקום לאינדיבידואליזם שלו, למשפחה שלו.

בחרנו במקצוע מופלא ביותר, אולם טמונה בו סכנה, התובענות הגדולה, מסוגלת להשכיח מאתנו את
שאר המישורים בחיים שלנו.

כמו הכהן הגודל, כך גם אנחנו נדרשים לעיתים ללבוש בגדי עצמינו ולהתבונן פנימה,
לתת מקום למשפחה ולתחביבים.

אם לא נדאג לעצמינו, יהיה לנו קשה לאורך זמן לתת מעצמינו החוצה.
לכן, אני מברך אותנו, שנצליח תמיד להתבונן פנימה ולדייק, להיזכר בערכים בשמם יצאנו למסע הזה,
לתת מקום וחשיבות למשפחה וכן גם לעצמינו.

בנימה אישית,
במסגרת הנסיבות, נבצר מהמשפחות שלנו להגיע לטקס היום פיזית, זאת על אף שאנחנו יודעים שהם נוכחים מבעד למסך.

אבקש לנצל הזדמנות זאת להודות להוריי, לאשתי הלן, לילדיי- הלל נעמי, אודיה, משה בניה ודביר יעקב, שהדחיפה והתמיכה שלהם היא הסיבה שאני מקבל חלוק לבן היום. מעומק הלב, תודה.

כשקבלנו את ההודעה בדבר קיום הטקס אך ללא נוכחות משפחות, חשבתי על כך שאולי המשפחה הגרעינית שלי לא תהיה נוכחת, אבל המשפחה שלי בצפון- אתם מחזור ח', בהחלט תהיו. אז משפחה אכן יש פה.

במשפחה הזאת, אין אחדות אבל ישנה אחדות,
ישנה קבלה וסובלנות מיוחדת במינה,

זכות גדולה עבורי לעבור את המסע הזה עם כל אחד ואחת מכם,
אינדבידואלים מיוחדים שהתהוו לכדי מחזור מיוחד.

תודה רבה

מזל טוב
ובהצלחה לנו בהמשך המסע